

1961

Vincentiana Vol. 5, No. 4 [Full Issue]

Follow this and additional works at: <https://via.library.depaul.edu/vincentiana>

Part of the [Catholic Studies Commons](#), [Comparative Methodologies and Theories Commons](#), [History of Christianity Commons](#), [Liturgy and Worship Commons](#), and the [Religious Thought, Theology and Philosophy of Religion Commons](#)

Recommended Citation

(1961) "Vincentiana Vol. 5, No. 4 [Full Issue]," *Vincentiana*: Vol. 5 : No. 4 , Article 1.
Available at: <https://via.library.depaul.edu/vincentiana/vol5/iss4/1>

This Article is brought to you for free and open access by the Vincentian Journals and Publications at Via Sapientiae. It has been accepted for inclusion in Vincentiana by an authorized editor of Via Sapientiae. For more information, please contact digitalservices@depaul.edu.

1-1-1961

Volume 5, no. 4 (32): 1961

Congregation of the Mission

Recommended Citation

Congregation of the Mission. *Vincentiana*, 32 (1961)

This Journal Issue is brought to you for free and open access by the Vincentiana at Via Sapientiae. It has been accepted for inclusion in Vincentiana (English) by an authorized administrator of Via Sapientiae. For more information, please contact mbernal2@depaul.edu.

[32]

VINCENTIANA

MENSUALE COMMENTARIUM
CONGREGATIONIS MISSIONIS

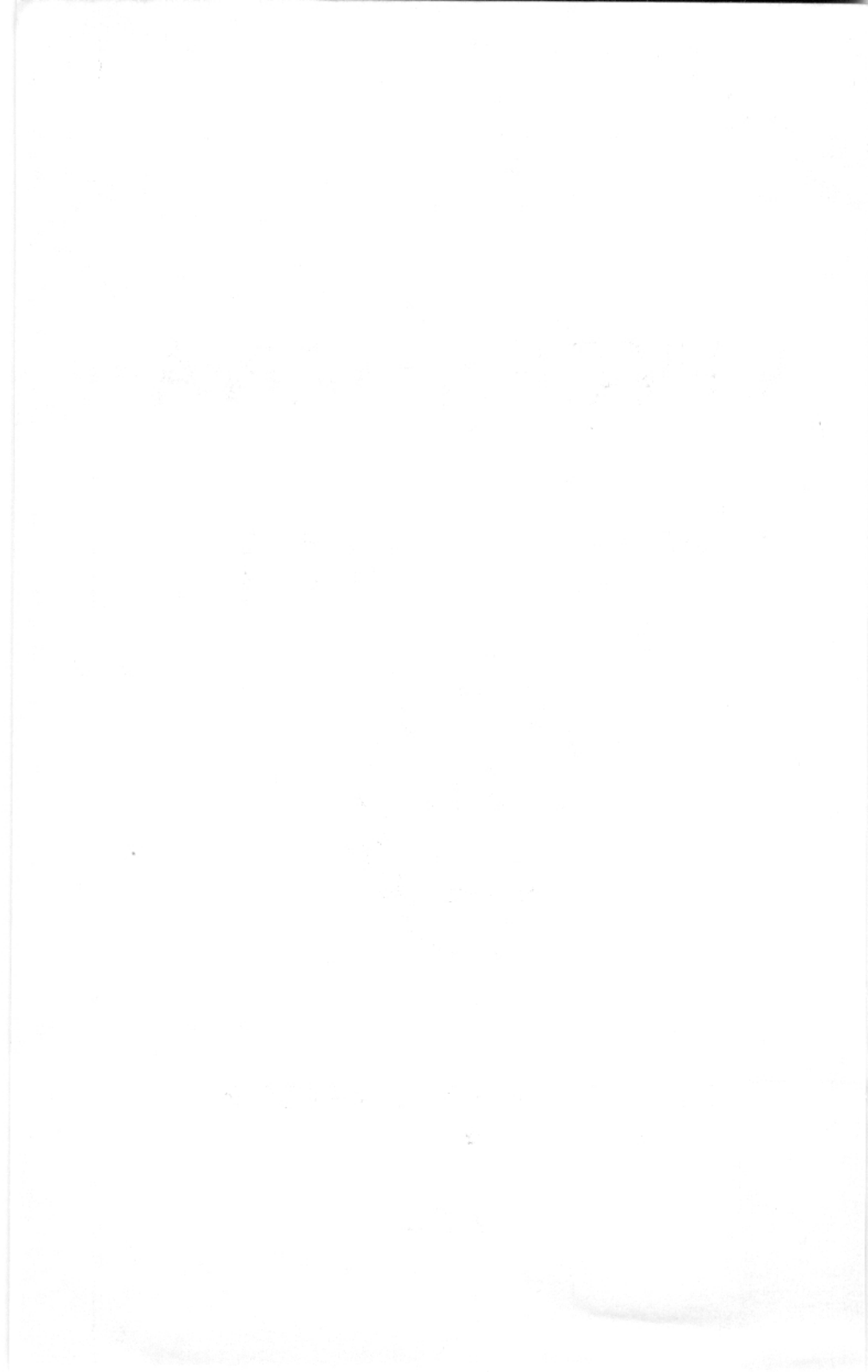
VSL.PER.
255.77005
V775

Sedes : 95, Rue de Sèvres - PARIS-6°

v.32
1961

— 1961 —

ACTA VINCENTIANA

[777]

SANCTA SEDES.

SACRA PAENITENTIARIA

NICOLAUS

DIACONUS S. NICOLAI IN CARCERE

S.R.E. CARDINALIS CANALI

SS. DD. Nostri Papae et S. Sedis Apostolicae
MAIOR PAENITENTIARIUS

Sacra Paenitentia, Tibi dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis Missionis facultates quae sequuntur concedit ad triennium a data praesentium computandum, cum potestate eas communicandi, etiam habitualiter, non tamen ultra praefinitum terminum, tantum cum Rectoribus singularum domorum Tuae Congregationis necnon ob peculiares causas, cum aliquot eiusdem Congregationis religiosi, scientia ac prudentia conspicuis; dummodo tum Ipse, tum omnes praedicti, fueritis ab Ordinario loci, ad excipiendas fidelium confessiones legitime adprobati; eaque lege, ut iisdem facultatibus in actu sacramentalis confessionis et pro foro conscientiae dumtaxat uti valeatis.

I. Absolvendi quoscumque paenitentes (exceptis haereticis inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente vel advertente quam coram aliis externatas incursis; postquam tamen paenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, Supremae S. Congregationi S. Officii per se vel, de eius venia, per teipsum denunciaverit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo, iudicio tuo, fieri poterit; et postquam in singulis casibus haereses coram te

secreto abiuraverit ; iniuncta, pro modo excessuum gravi paenitentia salutarum cum frequentia Sacramentorum et obligatione se, prudenti iudicio tuo, retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

II. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum, haeticorum aut schismaticorum, apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos, scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint ; iniuncta congrua paenitentia salutarum ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem destruendi vel tibi tradendi.

III. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur ; ita tamen ut a respectiva secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent ; denuncient, ut supra, personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscriptas noverint ; libros, manuscripta ac signa eadem respicientia, si qua retineant, in manus tuas tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, destruenda ; iniuncta pro modo culparum gravi paenitentia salutarum cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

IV. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint ; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminis, etiam effectu non secuto, nec ad externum Ordinarii forum deductum ; congrua pro modo culpa paenitentia salutarum iniuncta.

V. Dispensandi commutando, consideratis causis, in alia paenitentiae vel pietatis opera, omnia vota privata ; exceptis votis perfectae ac perpetuae castitatis et ingrediendi in Religionem votorum solemnium, quae emissa fuerint absolute et post completum decimum octavum aetatis annum, nec non votis in quibus agitur de praeiudicio vel de iure tertii.

VI. Dispensandi in matrimoniis iam contractis super impedimento occulto criminis ex adulterio cum fide data, absque ulla tamen machinatione ; monitis coniugibus de necessaria secreta inter sese tantum, idest sine interventu parochi seu testium, renovatione consensus, atque iniuncta gravi et diuturna paenitentia salutarum.

VII. Dispensandi super occulta irregularitate contracta ex violatione censurarum cum clericis, tam saecularibus quam regularibus, in Sacris Ordinibus constitutis, sed ad hoc dumtaxat ut paenitens Ordines iam susceptos licite exercere valeat.

VIII. Dispensandi ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985 n.4, sed ad hoc unice ut paenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exer-

cere queat ; iniuncto eidem paenitenti onere, intra mensem saltem per epistolam, per confessarium vel per se, reticito nomine, docendo de omnibus casus circumstantiis, et praesertim quoties delictum patnaverit, ad S. Paenitentiarium recurrendi, et standi eius mandatis, sub poena suspensionis a divinis ipso facto incurrendae.

Meminerit confessarius, si forte ex oblivione vel inadvertentia ultra praedictum terminum his facultatibus uti contingat, absolutiones seu dispensationes exinde impertitas ratas esse et validas iuxta can. 207 § 2° C.I.C.

Datum Romae, ex S. Paenitentiarium, die 17 aprilis 1961.

De mandato Eminentissimi

J. Rossi, Regente

S. de ANGELIS, a secretis.

[778]

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET UNIVERSITATIBUS.

DE NOVO COMMENTARIO CUI INSCRIBITUR

« SEMINARIUM »

Auspiciis Operis Pontificalis Vocationum apud S. Congregationem de Seminariis et Universitatibus, novum commentarium cui titulus *Seminarium* trimestre editur. Quod autem omnibus sodalibus praesertim quibus curam in efformandas vocationes impendunt, Rev.mus Superior Generalis commendat.

In primo fasciculo, Benedictione Apostolica SS. IOANNIS PP. XXIII ornato, inveniuntur :

DOCUMENTA

Em. Card. PIZZARDO : Epistola ad seminariorum rectores de ecclesiasticis vocationibus.

Epistola S. Congregationis de Seminariis ad omnes Episcopos tertio exeunte saeculo a pio obitu S. Vincentii a Paulo.

Eiusdem S. Congregationis instructiones de Actionis Catholicae cooperatione cum Opere Vocationum Ecclesiasticarum.

STUDIA

Mons. Roberto MASI : De sacerdotii catholici doctrina in Magisterio SS. Pontificum.

Mons. Antonio ANTONI : Quo meliore modo edocentur seminaristae ad perseverantiam in vocatione.

Ambrogio VALSECCHI : De vocatione sacerdotali apud pueros.

R.P. Francesco M. FRANZI : « Sacerdotalis conscientia » in seminaristarum formatione.

DISPUTATIONES

Mons. Pier Carlo LANDUCCI : De ecclesiasticae vocationis natura.

OPUS VOCATIONUM ECCLESIASTICARUM

- Episcopi Italici et Opus Vocationum Ecclesiasticarum.
- Rectorum seminarii et Directorum Operis Vocationum conventus in aliquibus Italiae regionibus.
- Conventus Nationalis Italicus pro Vocationibus ecclesiasticis.

EXPERIMENTA ET SENTENTIAE

Mons. Giacomo DOMPIERI : Optima experimenta de diebus pro sacerdotibus, pro vocationus et seminariis.

Mons. Giuseppe PUTASSO et Mons. Valentino VECCHI : de selectione novarum vocationum.

NUNTIA

Facta Centri Nationalis pro Vocationibus et institutio novorum Centrorum in Argentina, Bolivia, Chilia, Columbia, Cuba, Philippinis insulis, Gallia, Guatemala, Honduria, Italia, Mexico, Panamia, Peruvia, Paraquaria, Foederatis Americae Civitatibus.

RECENSIONES

Libri et libelli editi in Austria, Gallia, Germania, Italia, Hollandia, Foederatis Americae Civitatibus, Hispania...

N.B. — Commentarii *Seminarium* (italica lingua confecti) annuae subnotationes mittendae sunt ad : *Servizio abbonamenti rivista « Seminarium », Via Giardini, TRENTO (Italia)* et constant :

pro Italia : L. 1.000 ;

pro aliis omnibus regionibus : L. 1.500 ;

pro seminaristis : L. 800.

[779]

REGIMEN CONGREGATIONIS

NOMINATIONES ET CONFIRMATIONES

Die 4 aprilis 1961 :

SWIADEK Adam, Provinciae Madagascarensis Consultor.

NOCERA Nunzio, Consultor et Admonitor Visitatoris Provinciae Neapolitanae.

GRILLO Filippo, Provinciae Neapolitanae Consultor.

CAPPIELLO Michele, id.

DURANTE Carlo, id.

HERMOSTILLA Marciano, superior in *Rio Piedras*, ad quartum triennium (facultate expresse concessa a S. Congr. de Religiosis).

Die 10 aprilis 1961 :

MADRID Reinaldino, superior in *San Francisco de Limache*.

Die 24 aprilis 1961 :

ZIELINSKI Jozef, superior in *Warszawa*.

Ad secundum triennium :

WIEGARD Aloys, superior in *Turrialba*.

MAGUIRE Raymond, superior in *Malvern*.

PRADZYNSKI Wiktor, superior in *Krakow* (ul. *Stradom.*).

PAJAK Michal, superior in *Grodkow.*

DYMEK Stanislaw, superior in *Tarnow.*

JACHIMCZAK Jozef, superior in *Olcza.*

TRELA Jan, superior in *Trzciel.*

SMIETANA Eugeniusz, superior in *Odporyszow.*

Grates Deo agenda. — Die 23 iunii, R.a.D. Superior Generalis, cum ad domum in *Chantepie* se conferret, periculose est viaria calamitate correptus. Etenim, quae eum autorhaeda velocissime deferebat, cum alia ex improvise conflictans misere subversa est. Nullum, tamen, Deo favente, aut ipse aut itineris socii (DD. Contassot, Houfflain, Duvaltier) grave passi sunt detrimentum. Nunc hon.mus Pater in Domo Principe degit, in dies convalescens. Deo gratias.

Erratum corrige. — In fasciculo *Vinc.* (31), p. 339 (*De operibus*, 2) numerus alumnorum, *Scholas Medias* frequentantium (126.016), emendandus est : 26.016.

STUDIA VINCENTIANA

[780]

DE ANTIQUA S. LAZARI FORMA IUXTA CASALENSE MS. NUPER REPERTUM

De illa agitur antiqua S. Lazari forma, in quodam inventa folio manuscripto, ad Casalensem domum pertinente, et lectoribus nostris iam commemorato (*Vinc.*, 1960, p. 266). Siquidem folium, ut tunc animadvertebamus, Parisiensi Nationali Archivo concreditum est reficiendum : quod accuratissime factum est, foliumque ad Taurinensem suam Provinciam remissum. Eius autem, apud nostrum Generale Archivum, photographicum exstat exemplar, nunc lectoribus illustrandum.

Quod si consideres, trifariam videas aream depictam dividi : 1° quidem, ad dexteram conspicientis, insulam habes *S. Lazari*, viae *S. Dionysii* limitaneam ; 2° contra, et viis *S. Dionysii* ac *S. Laurentii* interceptam, domum habes *Puellarum a Caritate* ; 3° quam infra, *forum* (*foire*) *S. Laurentii*. In cuius angulo superiore, intra duas ferme vias, fontem vides expressum (*fontaine*) : ille quippe est qui tam cordi fuit *S. Ludovicae de Marillac*¹. De foro non longus erit sermo : notum est Vincentianos illud suis expensis (lib. 165 000) exstruxisse, anno 1663² ; quae autem hic partialiter videmus, bene congruunt cum notitiis hac de re aliter cognitis. Notabilis tamen *terminus a quo* hic oblatus : illo enim forma nostra recentior est.

Domus Puellarum a Caritate. Eius structura, inter vias S. Laurentii et S. Dionysii, *L* litterae formam induit : sacellum extremam aedificii partem, secus S. Laurentii viam, occupat. Quod et indicium praebet chronologicum. Etenim, si antiquam Parisiensem examines urbanam formam a *Turgot* nuncupatam, annoque 1739 depictam³, domum reperies tunc temporis esse notabiliter ampliatam, novamque alio loco ecclesiam exstructam. Nostra igitur forma ad antiquiorem aetatem refertur. Quanam autem haec sit, ex S. Lazari examine forsitan eruetur.

Domus S. Lazari. Intranti vestibulum offertur, quod a dextris praebet collocutorium mulierum (*salle des femmes*), a sinistris sacristiam ecclesiae (*sacristie*) ; hinc, per porticum aliquot gradibus instructam, patet aditus ad interiorem domum. A dextris quoque porticus habetur, sed etiam quaedam domesticae officinae : imprimis, iuxta collocutorium, officina pharmacopolae (*apothicairerie*) ; prope quam, et officina pistoria (*boulangerie*) ac porcinaria (*charcuterie*). Aedificii partes quae ipsis cohaerent, nullo colore distinctae, imperfecte expressae sunt nec ad Communitatis habitationem destinatae videntur.

Nobis in vestibulum regressis, dextra patet porticus, per quam intratur in aulam S. Dionysii, postea in coquinam (*cuisine*) ac cellam penariam (*dépense*), denique in refectorium, novem medianis columnis instructum. Notum est illud, usque ad recentiora tempora in Carcere S. Lazari superstes exstitisse : quae de eo delineata est imago, cum nostra antiquissima forma perfecte cohaeret⁴.

Iuxta refectorium aula habetur orationis (*salle de l'Oraison*), tot tantisque memoriis onusta, necnon aulae S. Lazari ac S. Ioseph, scalaque interposita⁵, ad superiora tabulata (*étages*) ascendens ; quae, in hac domus parte, tria apparent (*bâtiment, où loge la Communauté, de trois étages*).

Cum aula S. Ioseph recentior aedificii ala cohaeret, exercitiorum operae destinata (*bâtiment des Ordinands et des Exercitants*), ab ipsoque S. Vincentio exstructa⁶. Hucusque, eius forma externa nota partim erat⁷ ; folium nostrum, et de interna cubiculorum dispositione quasdam notitias praebet : duas scilicet videmus aulas, scalam interpositam et sacellum (*altare*). Notum est hanc aedificii partem cratibus ferreis a reliqua domo separatam esse⁸ : in nostra forma, ut patet, revera notatur clausurae symbolum.

Hinc, porticus, ut supra commemoravimus, ad ecclesiam per aliquot gradus descendebat. Sacri aedificii forma iam ex aliis documentis nota erat⁹. Folium nostrum cum iisdem congruit : praebet enim et ipsum duplicem columnarum ordinem, transennis ad modum chori partim interclusum, eandemque sacellorum (sex numero) circa altare maius dispositionem. Quaedam nova tamen vel magis exacte expressa habentur : septem alta-

rium duorumque sacristiarum scilicet loca, dimensiones ac formae; crates et cancelli, circa sanctuarium ac sacella, extraneis arcendis collocati.

Ubi etiam et chronologicum habetur indicium. Notum est, enim, E. JOLLY, Superiorem Generalem, facultatem a Parisiensi Archiepiscopo postulasse (1675), ut ecclesia, duobus sacellis hinc et hinc exstructis, septem altaria saltem haberet¹⁰. Quae omnia iam videre est in folio nostro: eius proinde aetas posterior est.

De mensuris adhibitis. Mensorius qui praebetur modulus (*échelle*) vim habet tantum, ut aiunt, « indicativam ». Siquidem, inter 28 romanas cannas (*roseaux*) et 20 tesas (*toises*) aequalitatem statuit. Quod est minus exacte dictum. Si enim, ut refert, cannae longitudo sex palmorum est (*de six palmes chacun*), palmus autem in 12 unciis dividitur (*le palme, 12 onces*), habetur: 28 cannae = $28 \times 6 \times 12 =$ unciae 2016. Dum, contra, si tesa longitudinem habet 8 palmorum, 7 unciarum cum dimidia (*chaque toise fait 8 palmes romains 7 onces et demi*), habetur etiam: 1 tesa = unciae $7,5 + (8 \times 12) = 103,5$; unde, 20 tesae = $103,5 \times 20 =$ unciae 2070. Quae inter se perfecte non congruunt.

Attamen, ad graphicam tesarum expressionem quod attinet, dicendum est modulum nostrum non longe a vero abesse (1 tesa = m. 1,95): quodammodo enim convenit, cum mensuris in *Relatione* oblatis, a N. PORCHER anno 1659 exarata¹¹.

Ad quam aetatem sit forma nostra referenda. Annum 1675 ut *terminum post quem* supra notavimus. Quoad *terminum ante quem*, ad formam a *Turgot* nuncupata (1739) est iterum remeandum, ubi ecclesia apud Puellas a Caritate habetur, quam forma nostra ignorat. Quae pariter ignorat, iuxta ecclesiam S. Lazari, duas illas parallelas domos, quas *Turgot* contra exprimit. Eas fontes coevi dicunt anno 1719 esse aedificatas¹², et quidem solidissime ex lapidibus quadris: revera ipsae ad nostra usque tempora pervenerunt¹³.

Sed ad aetatem antiquiorem est ascendendum: siquidem, in Parisiensi forma a JAILLOT (1713) nuncupata, quae pariter domos illas ignorat, S. Lazari aedificium non aliter praebetur ac in nostra forma, additis tantum duobus appendicibus ad partem exercitiis destinata¹⁴. Quas fere easdem appendices, suis locis (*Séminaire interne; jardin potager*), in nostra forma incerte superscriptas alia manu conspiciamus. Forma ergo tunc depicta est, cum appendices illae nondum erant aedificatae: ante, proinde, annum 1713.

Terminum autem post quem, ni fallor, suppeditat alia Parisiensis forma, anno 1697 a Nicolao DE FER delineata¹⁵. Ibi enim, tum forum S. Laurentii tum domus Puellarum a Caritate, eadem ac in nostro folio apparent. Insuper, ecclesiam inter et exercitiorum alam, adhuc existit aedificium a D. ALMERAS exstructum¹⁶, quod nulla posterior exprimit forma: illud enim erat

tunc temporis iam demolitum. Ne nostra quidem : ubi tamen recentior manus, ablatae structurae locum incerta delineatione complevit. Nescio an ignotus auctor vetus aedificium voluerit commemorare, an verius novo exstruendo consuluerit. Quod reapse paulo post factum est, pro appendicibus supra commemoratis. Utcumque res se habeat, forma nostra annis 1697-1713 videtur exarata¹⁷, cum opera florerent aedificiaque continuo renovarentur. Nec mirum. Etenim, ut Vergilii verbis utar, *tantae molis erat* (Vincentianam) *condere gentem*.

A.C.

NOTAE

1. Cf. sainte Louise DE MARILLAC, *Pensées*, p. 258 ; P. COSTE, *Le Grand Saint... Monsieur Vincent*, I, 452.

2. Cf. L. BIZARD - J. CHAPON, *Histoire de la prison de Saint-Lazare*, Paris, 1925, p. 55 s.

3. Vide exemplar ap. J. PARRANG, *Saint-Lazare*, in *Annales de la Mission*, 70 (1905), pp. 312-313 ; BIZARD-CHAPON, *op. cit.*, tab. 9 ; COSTE, *op. cit.*, I, pp. 446-447.

4. Cf. exemplar depictum ap. BIZARD-CHAPON, *op. cit.*, tab. 14 ; item, photographica partialem imaginem ap. J. ROBRIQUET, *Saint-Lazare*, Lyon, 1938, p. 43. Eius aedificatio, in fontibus, D. JOLLY tribuitur. Cf. C. J. LACOUR († 1731), *Histoire gén. de la C. de la Mission* (MS), pp. 305-306 ; *Annales*, 64 (1899), p. 164.

5. Eius probabile vestigium, visibile adhuc erat in Carcere S. Lazari : cf. imaginem depictam, ap. BIZARD-CHAPON, tab. 14 ; ubi tamen illa ampliata videtur.

6. Videsis officialem descriptionem, a N. PORCHER die 27 iunii 1659 peractam : « ...un grand corps de logis basti à neuf par les prestres de ladite congrégation de la Mission, pour loger les ordinants... » (*Archives Nat.*, M. 212). Cf. LEBEUF, *Histoire de la ville et de tout le diocèse de Paris - Rectifications et additions*, par F. BOURNON, Paris, 1890, p. 317 ; BIZARD-CHAPON, *op. cit.*, p. 76, nota. E forma nostra, aedificium videtur postea ampliatum.

7. Partialis imago exstat depicta, ap. BIZARD-CHAPON, *op. cit.*, tab. 11.

8. Cf. PARRANG, *op. cit.*, p. 311.

9. Parisiis, apud Museum CARNAVALET eius exstat antiqua imago ; quam videsis photographice redditam a ROBRIQUET, *op. cit.*, p. 3 ; vel diversimode delineatam, ap. PARRANG, *L'église de l'ancien Saint-Lazare*, *op. cit.*, vol. cit., p. 441 ; id., *Saint-Lazare à travers les âges*, *op. cit.*, 103 (1938), p. 400.

10. Litteras habes ap. *Archives Nat.*, S. 6698 ; quas partialiter transcribit BIZARD-CHAPON, *op. cit.*, p. 84.

11. Ita, ex gr., dimensiones ecclesiae : « ...une église d'environ seize toises de long et deux toises de large... » (*Archives Nat.*, M. 212). Quae non multum differunt ab iis quas forma nostra praebet, quoad partes aedificii primaevas : secluis scilicet sacellis a D. JOLLY postea adiectis. Cum autem, post annum 1659, magnae et in reliquis domus partibus inductae sint mutationes, non ausim, quoad easdem, dimensionum comparationem instaurare, ne de re incerta fiat disputatio.

12. Notitiam habes ap. PARRANG, *Annales* 70 (1905), p. 316.
13. Eas videre est, ad N. 99-105, *rue du Faubourg-Saint-Denis* (Paris-X^e) ; cf. PARRANG, *Annales*, 103 (1938), p. 396.
14. Apud PARRANG, *op. cit.*, vol. cit., p. 394.
15. Ap. PARRANG, *op. cit.*, p. 391.
16. PARRANG notitiam praebet, *op. cit.*, p. 390.
17. Est, proinde, in suo genere antiquissima. Quae enim urbanae formae ad nos pervenerunt, civitatem uno conspectu depingunt, eaque ut plurimum ratione ab avium volatu nuncupata. Unica, vero, hucusque nota S. Lazari technica et particularis deformatio, est anno 1796 referenda. Eam (*Archives Nat.*, N., Seine, 2 cl., n. 221) videsis, ap. PARRANG, *Annales*, 70 (1905), p. 447.

[781]

NOVUM TESTIMONIUM DE THOMISMO A VINCENTIANIS IN ITALIA ADHIBITO SAECULO XVIII INEUNTE

De thomistica doctrina, a Congregationis in Italia alumnis saec. XVIII promota, haud pauca hisce nostris temporibus prodierunt, ut probe norunt rerum Vincentianarum cultores. Multa enim antea, a viris ceteroquin peritissimis, aut praefestinatim aut ignoranter hac de re scripta fuerant. Quocirca, Vincentianae scholae, imprimisque Alberonianum Collegium (*Placentiae*), ut « sensistarum conciliabula » passim habebantur. At diuturna studia diligentesque documentorum scrutationes¹, quaenam tunc esset germana Vincentianorum doctrina evidenter demonstrarunt. Unde, et errata illa opinio corrigi coepta est², et insignia Alberoniani Collegii merita recognita, quoad thomistica studia in Italia, et tot post saecula in orbe universo, restauranda³.

Cum autem Collegium illud anno 1751 erectum sit, ad tempora quoque eius foundationem praecedentia ampliata est investigatio, ut Vincentianae doctrinalis traditionis origines detegerentur⁴. Siquidem ex archivis Provinciae Insubriae (ad quam tunc temporis Collegium pertinebat), imprimis scilicet Genuensi, Taurinensi, Sarzanensi, singularem compertum est D. Thomae venerationem a nostris esse tributam, eiusque principia in utraque Italiae provincia sanctissime coli. Insuper, primaevae Professorum *Regulae*, cuius textus redactionem praecedit anno 1736 approbatam (*Conv. G. X* ; *Coll. Compl. Decr.* n° 394), et videtur in Italia communiter usitatus iam ante annum 1704, cultum illum ac venerationem, saeculo XVIII ineunte iam vigentes ostendunt. Praeterea, et thomisticae tunc doctrinae Magister inventus est : scilicet Franciscus GIORDANINI (1657-1720), Pedemontanus, Italiae provinciae Visitor (1696-1702), et clarus Romae in re morali professor⁵. Cuius detectum est ineditum opusculum, circa annum 1712 referendum, « de Instituto et regimine Congrega-

tionis»⁶. Praeter multa acute ac sapienter dicta, varia ibi Angelici Doctoris loca citantur, quae haud mediocrem auctoris in eius doctrina peritiam indicant, et valide confirmant thomisticam illam traditionem e fontibus coevis iam cognitam. Verum, cum opus auctor matura iam aetate redegerit, huiusmodi traditionis origo ante finem saltem praecedentis saeculi est requirenda, dum scilicet sodalis, qua scholasticus ac postea professor, studiis incumberebat.

Cui conclusioni novam confirmationem affert alius coevus fons, in Parisiensi Generali Archivo asservatus : *Historia Congregationis*, scilicet, quam sodalis Claudius Iosephus LACOUR ante annum 1729 manu exaravit. Auctor est bene notus : in loco vulgo *Vertrieu* (Isère) die 28 ianuarii 1672 natus, in Congregationem receptus die 15 decembris 1688, superior exstitit in domibus *Annecy* ac *Sens*, ubi mortuus est die 28 iunii 1731, postquam anno 1724 Conventui Generali IX interfuerat⁷. *Historia* quoque nota est, iamdudum in *Annalibus*, etsi non complete, typis impressa⁸. Cuius redactio post annum 1721, at ante 1729, videtur expleta, cum auctor domui in *Sens* praesideret (1724-1731), ad quam revera codex noster pertinuit (*ex libris... d. Senonensis*) : post beatificationem S. Vincentii (1729), at ante eius canonizationem (1737), in capite codicis folium praemisum est *B. Vincentium* commemorans, ac longiorem illum titulum praebens, ab editoribus incaute pro primaevo receptum.

Auctor, de rebus gestis agens D. JOLLY (1673-1697) Congregationem moderante, Seminaria interna Lugduni (*Lyon*) et Cadurci (*Cahors*, 1690) tunc erecta commemorat, necnon Studia illic incepta, textusque scholasticos ibidem usitatos : *Philosophia* auctore BARBAY ac *Theologia* auctore GRANDIN recensentur. Postea, notitia subicitur quae nostra interest : *Dans la maison de Rome, on enseigne aux étudiants le texte même de S. Thomas* (*Hist.*, 439). Ut ex contextu patet⁹, de digressionem agitur auctorum probitate inducta : usus romanus ut mirabile hac de re exemplum praebetur (*le texte même*).

Tempus si quaeras ad quod auctorum usus referatur, animadvertas velim Martini GRANDIN (1604-1691) opera, annis tantum 1710-1712 typis prodiisse¹⁰ ; unde ratio patet qua, cum de iis sermo sit, post tot tempora praeterita (*On a éabily*), ad praesens recurratur (*on enseigne*) : tempus scilicet quo narratio conscribitur. Opera BARBAY, autem, iamdudum edita erant¹¹ ; verum, cum et de ipso tempore praesenti eodemque verbo agatur, dicere non ausim eius mentionem ad superiores annos ab auctore referri. Nec praeterea *Circularis* epistola dogmatica negligenda est, a D. BONNET die 20 iunii 1711 data, qua BARBAY et GRANDIN scholasticis nostris potissimum proponuntur¹² ; unde bene intelligitur, cur auctor, decem circiter post annis, animadvertat eorum opera in domibus Congregationis re vera esse usitata.

Quid ergo de operibus S. THOMAE ? Proculdubio, usus temporis praesentis (*on enseigne*) ad tempus refertur quo *Historia* redigebatur. Quae tamen verba minime significant huiusmodi consue-

Sous le soupçon de toute nouveauté, 439
quelques-uns a Tugé d'un côté à des excellents
et profonds, et d'autre par des attri-
butions méthodiques, pour établir des formes
L'esprit de la Tenue dans les sciences;
Dans la maison de Noire, on enseignait
aux Indiens, Le Texte même de St.
Thomas, on avoit eu des établis de
autres séminaires intérieurs, L'un à Toul
pour la province de Champagne, —
L'autre à Angers pour celle de Poitou;
mais n'ayant pas fourni grand monde,
on parla dans l'Assemblée suivante de
transférer celui de Toul, à une petite
ville Lorraine, à Dijon plus grande,
et on s'y a plus de volonté, toute fois il n'a
jamais été commencé, et l'un, et l'autre,
sont demeurés supprimés

tudinem tunc tantum incepisse. Imo, cum *Circularis* epistola prae-
laudata doctrinales novitates e Congregatione remove niteretur,
studia nostrorum ad scholasticam traditionem revocando, operum
BARBAY et GRANDIN commendatio ut praeceptum habenda erat.
Unde, si Romae decem post annis Doctoris Angelici opera adhi-
bita inveniuntur, improbabile est eorum usum post illud prae-
ceptum inductum esse. Dum contra, ubi de consuetudine iam-
dudum vigente ageretur, bene intelligitur cur adhuc superstes
exsisteret: siquidem « formae superiores et inferiores continent »;
nec commentatorum ope indiget, qui ad fontem ipsum recurrat.

Utrumque res se habeat, factum manet, et quippe notabile:
saeculo XVIII ineunte, in Urbe, scholastici nostri thomistica prin-
cipia ex Angelico Doctore directe hauriebant¹³. Quod perfecte
cohaeret cum professorum *Regulis*, iam ante annum 1704 in
Italia usurpatis¹⁴; ac insuper explicat, cur coevus Vincentianus
auctor, FRANCISCUS GIORDANINI, tanta tum peritia in thomistica
doctrina enituerit.

A.C.

NOTE

1. G. F. ROSSI, C.M. *Le origini del neotomismo nell'ambiente di studio del Collegio Alberoni* (= Monografie del Collegio Alberoni, 23), Piacenza, 1957; ID., *La filosofia nel Collegio Alberoni e il neotomismo* (= Monografie del Collegio Alberoni 25), Piacenza, 1959, Ibi. cl. A. investigationes ac studia praebeet, ampliata et revisa, quae iam in *Divus Thomas* (1957-1959) carptim per articulos ediderat.

2. Exemplum iuvat referre Rev.mi Augusti PELZER, iam neothomismi historicorum Decani, quique de Alberonianis magistris agens quinquaginta circiter annis ante, sensismi nota illos afficere non dubitaverat: « dont la philosophie s'inspirait de Locke et de Condillac » (*Les initiateurs italiens du néo-thomisme contemporain*, in *Revue Néo-scholastique de Philosophie*, 1911, pp. 230-254). Anno 1957, paucis mensibus antequam e vivis eriperetur, praefatam illam sententiam Auctor reformavit: « ritratto il giudizio mio sopra riferito » (in *L'Osservatore Romano*, 21 luglio 1957; *Divus Thomas*, 1957, pp. 345-346). Quam explicitam retractationem et iterum confirmandam censuit: « Ce jugement je dois le rétracter à la suite de récentes études » (*L'origine du Néo-thomisme contemporain*, in *Revue d'histoire ecclésiastique*, 52, 1957, p. 1129; *Divus Thomas*, 1958, p. 281).

3. « E' dunque sfatata la leggenda che rappresentava il Collegio Alberoni del secolo XVIII come « la roccaforte del sensismo », mentre storicamente deve essere detto un focolaio di tomismo » (PELZER in O.R., l.c.). Quod idem cl. Auctor asserit in supralaudata *Revue Néo-scholastique* (l.c.). Cf. A. MANSION, in *Revue Philosophique de Louvain*, 1958, p. 327: « durant la seconde moitié du XVIIIe siècle, l'enseignement philosophique à l'Alberoni était franchement thomiste... ».

Quanta autem fuerit doctrinalis dependentia inter Alberonianos discipulos, qui hucusque ut neothomismi duces habebantur, et Vincentianos magistros revera thomistica studia restaurantes, luculenter ostendit C. FABRO, *La Scolastica e il Neotomismo*, in *Storia della Filosofia: la Filosofia contemporanea*, 2, Roma, 1959; ID., *Prefazione* ac *Introduzione*, in G. F. ROSSI, *La filosofia nel Collegio Alberoni e il neotomismo*.

4. A. COPPO, C.M., *L'indirizzo tomista negli studentati vincenziani d'Italia nel primo '700*, in *Annali della Missione*, 1958, pp. 321-372.

5. Cf. *Notices*, V (Catalogus), Parisiis 1911, 267; *Notices bibliographiques sur les écrivains de la Congrégation de la Mission*, Angoulême, 1878, 117-118.

6. *Osservazioni fatte dal Signor GIORDANINI sopra l'Instituto e governo della Congregazione*, cuius redactiones manuscriptae exstant in domibus Sarzanensi, Taurinensi, Casalensi; cf. A. COPPO, o.c., 326 ss.

7. Cf. *Notices*, 340; quibus supplementum afferunt notitiae apud Archivum Generale asservatae (*Dictionnaire du Personnel*, 1 série H-LAM, et *Recueil des principales Circulaires...* I, 151).

8. Quae sub titulo *Histoire Générale de la Congrégation de la Mission* imprimi coepta est in *Annales de la Congrégation de la Mission*, 62 (1897), p. 141 ss., non tamen integra editione: « nous lui emprunterons ce qui nous est utile » (ibid., 137).

De cuius Manuscripto videsis praecipuas ineditas notitias: codex parvirens (cm. 20 x 31), corioque contextus, 388 foliis constat, in 33 fasciculos divisus: quae omnia 776 sunt paginae, tam ipsae quam fasciculi numeratae (1-6; 1-770). Ante fasciculorum seriem, folium habetur recentius additum, cui titulus inscribitur: *Histoire générale de la Congrégation de la Mission*. Sequitur nota, eadem manu exarata: *Commencant depuis la mort du B. Vincent de Paul et finissant vers l'année 1720. Elle a été écrite par M. Claude-Joseph LACOUR, qui est mort Supérieur de la maison de la Congrégation de la Mission de Sens, le 29 juin 1731, au Prieuré de Saint-Georges de Marolles, où il a été enterré*.

Primus fasciculus inscriptionem habet, *Préface*, et notam recentiore: *Ex libris C.M. Domus Senonensis* (quae ultima fuit auctoris sedes). Praefatione absoluta (pp. 1-5), primaevus titulus operis praemittitur: *Histoire de la Congrégation de la Mission*; quem statim sequitur factorum narratio (pp. 1-770). Tam in praefatione quam in rerum expositione, S. Fundator « Monsieur Vincent » simpliciter nuncupatur (v. gr. pp. 1, 2, 3, 5, etc.). Quod indicium est codicem redactum esse ante eiusdem beatificationem (1729). Terminus autem post quem in mentione habetur *Epistolae Circularis*, a D. BONNET datae, mense ianuario 1721 (*Hist.*, p. 768).

9. En auctoris verba, orthographicis signis tantum emendatis: [p. 438]... *On a éably aussy dans l'une [Lyon] et l'autre maison [Cahors] des cours d'études, pour ceux qui sortent du séminaire, qu'on envoyoit à Saint-Lazare, et on y enseigne, comme dans cete première maison, la philosophie de BARBEY (sic) et la théologie de GRANDIN, auteurs, [p. 439], hors de soupçon de toute (sic) nouveauté, qu'on a jugé d'un côté assez moelleux et profonds, et d'autre part assez méthodiques, pour contribuer à former l'esprit de la jeunesse dans les sciences. Dans la maison de Rome, on enseigne aux étudiants le texte même de saint Thomas. On avoyt encor (sic) éably deux autres séminaires internes, l'un à Toul pour la Province de Champagne, l'autre à Angers pour celle de Poitou. Mais, n'ayant pas fourny grand monde, on parla dans l'Assemblée suivante de transférer celuy de Toul, assez petite (sic) ville en Lorraine, à Dijon plus grande, et où il y a plus d'écoliers. Touttefois (sic) il n'y a jamais été commencé (sic), et l'un et l'autre sont demeuréz supprimez (sic).* (*Histoire*, pp. 438-439; in *Annales*, 64 (1899), p. 515).

10. Martini GRANDINI doctoris et socii Sorbonici, sacrae facultatis Parisiensis decani emeriti, in theologia professoris, opera, 5 voll. in-4°,

Parisiis, 1710-1712. Cf. *Dict. Th. C.*, 6, s.v. ; *Circ. D. BONNET*, 20-VI-1711, « Pour la théologie, on vient d'imprimer la scolastique de M. GRANDIN... » (*Recueil*, 1, 270).

11. Pierre BARBAY, *In universam Aristotelis philosophiam introductio, auctore magistro Petro BARBAY*, Parisiis (apud Josse), 1675, Cf. *Catalogue gén. des livres imprimés de la Bibl. Nationale*, Paris, 1924, coll. 252-254, ubi et alii commentarii recensentur, de operibus Philosophi seorsim tractantes.

12. « Il faut nous en tenir à ces auteurs pour les nôtres ». (*Recueil*, 1, 270.)

13. Iam constabat et in alia Romanae provinciae domo, *Fermo* (a. 1704 fundata), *Summam Theologicam* S. Thomae ecclesiasticis externis explicari. Notitiam praebet G. F. ROSSI, C.M., e ms. *Singulorum Officiorum... Regulae* (cf. *Divus Thomas*, 1957, p. 316, nota 4) ibidem adhibito. At, cum nulla de codicis datatione lucubratio exstet, nescio ad quod tempus illa referenda sit.

14. Iuvat ipsa verba veneranda referre : VI. *Porteranno un gran rispetto all'opinioni di S. Tommaso, e ne parleranno sempre con riverenza ; e se qualche volta sono obbligati di lasciarle, cio' non si fara', che per ragioni considerabili, e comunemente ricevute* (SRM IV, 6). De qua redactione Sarzanensi cf. A. COPPO, o.c., 360, nota 86. Quae omnia supra relata, integre pro tota Congregatione codificata sunt in *Conv. Gen. X*, anno 1736 ; cf. *Regulae comm. professorum*, 6 (*Regulae Officiorum*, 2, Parisiis 1891, p. 99).

NUNTIA VINCENTIANA

[782]

EUROPA

PROVINCIA BELGICA.

In Congo (P. DEVOS, *Irebu*, die 6 maii 1961). — Non obstantibus curis et molestiis a viris Moscuæ suscitatis cum libertas regionis pronuntiaretur, opera minime exerceri intermissa sunt. Instauratione ludorum totidem ac antea discipuli scholas Missionis ingressi sunt.

Per totum mensem octobrem, simulacrum B. Mariae Virginis vicatim circumductum est per totam regionem subiectam stationibus *Bikoro*, *Bokongo*, *Itipo*, necnon *Irebu*. Ubique egregia benignitate exceptum est, ubique plebs frequens interfuit processionibus et exercitiis SSmi Rosarii. In castris *Irebu*, P. DEVOS ne summis quidem discriminibus loco cessit Vicarii Militum. Nunc pergit esse eorum et Vicarius et consiliarius. Ab eis accepit summam 9 000 francorum ad sustentandum opus Propagandae Fidei.

[783]

PROVINCIA HIBERNIAE (P. Jeremiah TWOMEY, *Blackrock*, die 26 maii 1961).

P. Gulielmus Purcell (1891-1961). — Die 24 mensis maii 1961, Dublini, in seminario maiori Omnium Sanctorum pro Missionibus ad Exteros (vulgo de *All Hallows*) ubi per triginta sex annos laboraverat, pie in Domino obdormivit Praeses eiusdem, Pater Gulielmus PURCELL.

Gulielmus PURCELL natus est in parochia de *Ballycahill* dioeceseos Cassiliensis in Hibernia die 8 decembris 1891. Expleta educatione secundaria in Collegio de *Rockwell* Congregationis a Spiritu Sancto adiit Seminarium Pontificale Manutianum, Deo servire cogitans in sua nativitatis dioecesi. Post adeptam lauream in Philosophia Universitatis Nationalis Hiberniae (cuius Seminarium Nationale est etiam Collegium), P. PURCELL studiis theologicis se dedit, sed paucos post annos animum vertit ad Congregationem Missionis et Seminarium Internum intravit die 21 februarii anni 1916. Sacerdos factus die 25 maii 1918, in Collegio Omnium Sanctorum primo locatus, Sub-director Seminaristarum et Scholasticorum nostrorum nominatus est anno 1922 in domo nostra Sancti Ioseph apud *Blackrock*, Director autem anno 1926. Sed

post unum tantum annum, malae valetudinis causa, debuit huic officio renunciare.

Anno 1929 ad Collegium Omnium Sanctorum reversus, ibi mansit usque ad mortem. Ab anno 1929 usque annum 1944 fuit Director spiritualis Seminaristarum. Anno 1944 renunciatus est Vice-Praeses, anno 1948 Praeses Collegii, et anno 1952 Consultor et Admonitor Visitoris Provinciae Hiberniae. Collegium Omnium Sanctorum maximum est, et antiquissimum, trium vel quatuor seminariorum maiorum in Hibernia ubi educantur sacerdotes saeculares pro dioecesibus terrarum ubi inveniuntur magnae congregationes Hibernorum nativitate vel avita origine, et solum cuius Constitutio prohibet quominus candidatos accipiat pro missione in ipsa Hibernia. Bene notus ergo erat P. PURCELL permultis sacerdotibus et Antistitibus, amicus etiam et cui multum confidebant, praesertim in Magna Britania, in America Septentrionali, in Australia et Nova Zelanda. Ante omnia sacerdos, et quidem Vincentianus, pauca, sed venustissima, de his scriptis reliquit in libello *Breviarii Pietatis* pro sacerdotibus. Eius funeribus praesedit Exc.mus Archiepiscopus Dublinensis, cum suo Episcopo Auxiliari, Vicariis generalibus, dignitatibus et canonicis dioeceseos. In sanctuario erat Exc.mus Eammon de VALERA, Praeses Reipublicae, cum suo Cappellano et Comite Militari et in magna turba fere ducentorum sacerdotum assistantium erant Archiepiscopus Cassiliensis in Hibernia, coadiutor archiepiscopus Brisbanensis in Australia, Episcopus Kilmorensis et Abbas Praemonstratensium de *Kilnacrott* in Hibernia. Exc.mus SEAN LEMASS, primus Minister Gubernii Hiberniae, nomine Gubernii, per nuntium telegraphicum consolationes Visitori remisit. Vere defuncto nostro Confratri applicatur illud proverbi Gadelici: *Similem ei non videbimus*. In pace Domini requiescat !

[784]

Twickenham, Saint Mary's College, die mensis iunii 1961. — Hodie publici iuris factum est nuntium inter honorandos a Regina Elizabeth Magnae Britanniae occasione suae diei natalis « officialis » esse confratrem nostrum Superiorem domus Sanctae Mariae et Praesidem Collegii Normalis pro magistris catholicis Angliae et Cambriae exinde ab anno 1948, P. Coemgenum CRONIN. Confrater noster nunc renunciatus est *Commendator Ordinis Imperii Britannici* (*Commander of the British Empire*) pro officiis educationis causae praestitis. Bene inter omnes qui operam dant formationi, optime inter catholicos notus est P. CRONIN et cui multum fidunt ac in re auctoritates catholicae in Anglia et Cambria. Antequam inde ab anno 1935, sed praecipua est fama in scholis catholicis in eo est quod pro magistro habetur in materia methodi Religionem docendi in scholis. Libellus eius, *Teaching the Religion Lesson*, per totum mundum linguae anglicae valde diffunditur et inter optimos agnoscitur ; praeter editiones specialis pro Insulis Philippinis et etiam versio germanica a notissimo Patre JUNGEMANN, s.j., confecta.

[785]

PROVINCIA HOLLANDIAE (P. Cornelis VERWOERD, *Nijmegen*, 26 maii 1961).

Consecratio episcopalis Exc.mi VEERMAN, c.m. — Die 22 maii, Rev. Admodum Confrater Cornelius VEERMAN plenitudinem sacerdotii, in ecclesia ubi et baptizatus fuit, suscepit impositione manuum Exc.mi DD. Episcopi Harlemensis et Coconsecratorum Exc.mi DD. Constantis KRAMER, O.F.M., episcopi Luanfuensis in Sinis, et Exc.mi DD. Theodori HENDRIKSEN, auxiliaris Ultraiectensis. — Pridie piscatoria classis Volendamensis, — numerans 70 naves, parvulis vexillis undique funiculos ornantibus et validiore vento agitatis —, honorabili suo Civi obviam venit et eum ad portum festive deduxit.

Scutum episcopale novi pontificis. — Ipsum scutum idque ru-

brum (*gueules*) navem piscatoriam portat argenteam, navigantem in undis alternative caeruleis (*azur*) et argenteis : symbola et originis episcopi et naturae aquosae Praelaturae eius constituentis. Caput scuti est coloris viridis (*sinople*) et habet in medio stellam auream : quae Braziliam extollunt. Tessera denique seu sententia subscripta *Evangelizare pauperibus* exprimit opus primum Congregationis quod in Praelatura Cametanensi eminenter

in praxi deducitur. Scutum artificiose confecit et delineavit P. Ioannes HAEST, c.m. Parvulus tamen error, tardius heu detectus sed facile corrigendus, irrepsit in trahendis colorum siglis : lineae nempe obliquae in capite scuti de facto indicant colorem violaceam : trahantur oportet in directionem contrariam ut *viridem* expriment.

Nuntia Rev. Patris J. ZOETMULDER. — Rev. P. J. ZOETMULDER, qui operationem chirurgicam subiit, adhuc ante Pentecosten nosocomium Venlonense feliciter reliquit et iam pro ulteriora convalescentia dies quietos agit in domo *Wernhoutsburg*.

AMERICA

[786]

PROVINCIA STATUUM FOEDERATORUM ORIENTALIUM

Causa beatificationis Matris SETON. — Iuxta *The Heri-Hodie* mensis maii 1961. Rev.P. John Mc-GOWAN, c.m., vice-postulator, nuper nuntiavit duo Tribunalia Apostolica in Statibus Foederatis constituta labores suos perfecisse. Tribunal Apostolicum dioecesis

Baltimorensis de sanatione Annae-Theresae O'NEILL, die 14 februarii 1961, et Tribunal Apostolicum dioecesis Buffalensis, die 21 eiusdem mensis, de sanatione Patricii SOLE testes prorsus interrogaverunt. Quorum autem Tribunalium documenta ad S. Congregationem Sacrorum Rituum missa sunt.

[787]

PROXIMA ANNIVERSARIA

Novembris 1961 :

Die 1 : Fr. VAN DEN HEUVEL Charles (*Visé*), 60 annos vocationis.

Die 3 : P. SALERNO Antonio (*Napoli*), 60 sacerdotii.

Die 9 : Fr. GRIMALDI Antonio (*Oria*), 60 votorum.

Die 27 : Fr. PAPEZ Jernej (*Beograd*), 60 votorum.

Decembris 1961 :

Die 7 : Fr. RIDDER Johannes (*Cologne*), 50 vocationis.

[788]

LIBRI ACCEPI

The Vincentian (St. Vincent's Seminary, 1105 Bluff Road, Montebello, California), 100 p.

Per multas et splendidas imagines photographicas, hic libellus quotidianam Sancti Vincentii Seminarii in *Montebello* vitam pucherrime ostendit.

Ks. Alfons CHLETZ, c.m. : *Nasza Przeslosc... (Notre Passé, Etudes sur l'Histoire de l'Eglise et de la Culture Catholique en Pologne)*, t. XIII. Krakow, 1961, 318 p.

DIVUS THOMAS, *Mens. oct.-déc. 1960 (Collegio Alberoni. Piacenza (Italia))*.

Famosissimi Commentarii de Philosophia et Theologia hic fasciculus qui « *Sancto Vincentio a Paulo eius ab obitu pio tertio exeunte saeculo humili mente animoque pergrato donatur* », vinctianis divitiis abundat, ut solum *Summarium* monstrat :

ACTA APOSTOLICAE SEDIS.

Epistola Joannis PP. XXIII. — Ad Rev.mum Super. Gen. C.M., tertio exeunte saeculo a pio obitu S. Vincentii a Paulo et S. Ludovicae de Marillac.

Litterae Apost. — S. Ludovica de Marillac, vidua, caelestis Patrona omnium operibus socialibus christianis addictorum declaratur.

Litterae Apost. — S. Vincentius a Paulo, Conf., praecipuus Patronus caelestis dioecesis Arcis Delphini renuntiatur.

Litterae Apost. — S. Vincentius a Paulo, Conf., praecipuus Patronus caelestis dioecesis Cuttackensis renuntiatur.

Lettera della S. Congr. dei Seminari all'Episcopato nel II centenario della morte di S. Vincenzo.

ARTICOLI.

- S. Ecc. Mons. C. BOIARDI : *Il messaggio vincenziano della carità.*
A. DODIN, c.m. : *Spiritualité de saint Vincent de Paul.*
E. M. ROSSETTI, o.p. : *S. Vincenzo mistico della misericordia.*
N. JAEGER : *S. Vincenzo de' Paoli apostolo dell'unità attraverso la carità.*
G. F. ROSSI, c.m. : *La schiavitù tunisina di S. Vincenzo è un fatto storico.*
F. COMBALUZIER, c.m. : *Le procès de béatification de Vincent de Paul.*
S. Ecc. Mons. C. BOIARDI : *S. Vincenzo de' Paoli e il Cardinale Alberoni.*
G. F. ROSSI, c.m. : *Il Cardinale Alberoni e S. Vincenzo.*

COLLECTANEA.

- G. CROSIGNANI, c.m. : *In margine al tricentenario vincenziana.*
G. CROSIGNANI, c.m. : *Alcune pubblicazioni del tricentenario...*
-

VSLPER. 255.77005 V775
v.32 1961

Vincentiana.

DEPAUL UNIVERSITY LIBRARY

3 0511 00891 7635

Director : J. GONTHIER